

nødvendigt at tilvejebringe en snævrere koordination mellem samtlige medlemsstaters ordninger vedrørende arbejdsløshedsforsikring og arbejdsløshedsunderstøttelse; for at lette opnåelse af beskæftigelse i de enkelte medlemsstater bør man navnlig yde arbejdsløse hjælp i anledning af arbejdsløshed i et begrænset tidsrum efter den medlemsstats lovgivning, hvoraf de senest har været omfattet.

Det forekommer ønskeligt at forbedre den efter forordning nr. 3 gældende ordning vedrørende familiedydelser i de tilfælde, hvor familien lever adskilt, såvel med hensyn til kredsen af berettigede personer som med hensyn til reglerne for tilståelse af ydelser.

For at imødegå de problemer, der opstår ved arbejdsløshed, synes det hensigtsmæssigt generelt at indføre tilståelse af familiedydelser til de familiemedlemmer til arbejdsløse, der er bosat i en anden medlemsstat end den, som det påhviler at udbetale ydelser ved arbejdsløshed.

Endvidere forekommer det rimeligt at opheve den nuværende begrænsning med hensyn til tilståelse af familiedydelser; hvad angår betaling af ydelser til underhold for familiemedlemmer, der lever adskilt fra lønmodtageren, ville fastsættelse af fælles regler for samtlige medlemsstater være den bedste løsning (når bortses fra ydelser, der i første række har et befolkningspolitisk sigte), og dette mål må fortsat tilstræbes; i betragtning af de meget store forskelle, der består mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning, er det på den anden side nødvendigt at vælge løsninger, der tilgodeser den situation, at familiedydelser i 5 lande udbetales af beskæftigelseslandet, medens børnetilskud, hvis beskæftigelseslandet er Frankrig, udbetales af det land, hvor familiemedlemmerne er bosat.

I lighed med de løsninger, der er valgt i rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹⁾, er det ønskeligt inden for rammerne af et rådgivende udvalg at give arbejder- og arbejdsgiverrepræsentanter adgang til at deltage i bedømmelsen af de spørgsmål, der behandles af den administrative kommission.

Denne forordning kan træde i stedet for de ordninger, der er omhandlet i artikel 69, stk. 4, i traktaten for oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab –

Udstedt følgende forordning:

Afsnit I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning

- a) betyder udtrykket »lønmodtager« enhver person –
 - i) der er forsikret mod et eller flere transgtilfælde i henhold til en tvungen eller frivillig fortsat forsikring, svarende til de sociale sikringsordninger for lønmodtagere, jfr. dog de i bilag V anførte begrænsninger,
 - ii) der inden for rammerne af en social sikringsordning for samtlige indbyggere eller for hele den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen er forsikret mod et eller flere trangstilfælde i henhold til en tvungen ordning, svarende til de ordninger, som denne forordning finder anvendelse på,
 - når den pågældende ifølge denne ordnings administration eller finansiering kan betragtes som lønmodtager, eller
 - når han – i mangel af sådanne kriterier – er forsikret i henhold til en tvungen eller frivillig fortsat ordning mod et andet af de i bilag V opregnede transgtilfælde inden for rammerne af en ordning for lønmodtagere;
 - iii) der inden for rammerne af en social sikringsordning, der er oprettet for lønmodtagere, for samtlige indbyggere eller for visse kategorier af indbyggere i en medlemsstat, er forsikret mod et eller flere transgtilfælde i henhold til en frivillig ordning, svarende til de ordninger, som denne forordning finder anvendelse på, såfremt den pågældende tidligere har været forsikret i henhold til en tvungen ordning mod det samme transgtilfælde inden for rammerne af en ordning for lønmodtagere i den samme medlemsstat;
- b) betyder udtrykket »grænsearbejder« enhver lønmodtager, som er beskæftiget inden for en medlemsstats territorium, men er bosat

¹⁾ EFT nr. L 257 af 19/10 1968, p. 2.